

ganffe. Det forekommer mig, at Sagføreren altid med Lethed vil kunne det, og jeg er overbevist om, at ingen Sagfører vil indlade sig paa at fremsætte Benægtelser, som han ikke billiger; det følger af sig selv, at hvis han skulde faae Opfordring dertil, saa afgiver han Sagen. Det blev af den samme ærede Landsktingsmand ogsaa omtalt, at netop Forordningen af 9de Marts 1838 viste, at de Sager, hvor Fæstere vare blevne dømt for en Mulct, der kunde medføre Fæstets Forbrydelse, kunde appelleres, og at altsaa det Uheldige derved bortfaldt med Hensyn til summa appellabilis; men saaledes som Minoriteten har stillet Forslaget, gaaer det egentlig ud paa en Forandring af Retspleien i første Instans, og det er i første Instans, at Bedkommende kan under visse Omstændigheder blive dømt til Fæstets Forbrydelse ved Politierterne. Det var altsaa hensigtsmæssigt; at man forandrede Retspleien i første Instans, at man gjorde en Forandring, hvorved man fik noget mere Betyggelse end ved den mindre heldige Bestemmelse, at Sagen kunde blive appelleret.

Adler: Naar jeg har forlangt Ordet, er det ikke for at fordybe mig i de juridiske Undersøgelser, som nu føres med saa megen Lærdom og Grundighed, men blot for at nævne et factisk Exempel som Bevis paa, at der gives Tilfælde, hvor det er af høj Bigtighed for Bedkommende at kunne fortsætte Sagen, skjøndt den er udelukket ved summa appellabilis, og at Bevilling i dette Tilfælde er bleven nægtet. Dette Tilfælde er allerede omtalt i Folkethinget, og de Herrer ville alt vide, hvortil jeg sigter; men da jeg er Repræsentant for Stedet, og da jeg var Dienvidne til det og fatter det paa en noget anden Maade end Referenten i Folkethinget, kan jeg ikke forbigaae det. Ved et af de sidste Besøg, Christian den 8de gjorde i Ribe, var i hans Følge Prindsen af Noer, som dengang var Statholder i Hertugdømmerne. Det var i Aaret 1844. Hans Forraderi var dengang ikke nogen Hemmelighed . . .

Formanden: Jeg veed ikke, om dette virkelig vedkommer Sagen, undtagen forsaavidt angaaer Resultatet.

Adler: Ja! Jeg skal fatte mig temmelig fort.

Formanden: Hvis det kun er en kort Angivelse af Factum, maa det være den ærede Landsktingsmand tilladt.

Adler: Hvis De, mine Herrer, havde været Vidne til den Haan, denne Mand viste mod de Danffe, den utrolige Foragt han ved enhver Leilighed lagde for Dagen for dem i de mange Conflicter, som fandt Sted imellem dem, og hvortil Ribe Borgere ofte vare Vidner, vilde De ikke have undret Dem over, at de med stor Harm betragtede hans store Frækhed, da de saae, at han tog sig til Indtægt alle de Uresbeviisninger, som bleve gjorte for Kongen, og at saa det Dnske opstod hos dem at lægge ved en eller anden Demonstration deres modsatte Sindelag for Dagen, og De kunde maafee synes, at det ikke var rigtigt, men vist ikke, at det var unaturligt. At det ikke var den simple Bøbel, der deeltog heri, beviser den Omstændighed, at blandt de 10 Dømte vare de 3 Borgerrepræsentanter, 1 Stænderdeputeret og, jeg kan sige til, Byens ældste og meest agtede Kjøbmænd. De bleve dømt til en lav Mulkt, Sagen kunde ikke appelleres og de bleve dømt for Gadeoptøier. Det var dem Meget om at gjøre, at lægge deres Sindelag for Dagen. Det var af stor Bigtighed for dem at afvætte denne Plet for Gadenorden, og endnu af større Bigtighed at give alle de Data til Oplysning om Mandens Forraderi, som de vare istand til, og det var ikke saa. Derfor, da summa appellabilis udelukkede dem, indgik de med Ansøgning om Bevilling til at appellere, men ogsaa det blev dem afflaaet. Jeg troer altsaa, at det ikke blot havde været i deres personlige Interesse, men ogsaa i hele Statens Interesse, at denne Bevilling ikke var bleven nægtet, og at summa appellabilis ikke havde berøvet disse Mænd Adgang til videre at kunne forfølge deres Sag.

Krabbe: Jeg skal tillade mig at berigtige nogle enkelte Uttringer af den ærede 1ste Landsktingsmand for 2den Kreds (Ulrik). Han ytrede blandt Andet, at jeg havde sagt, at Parterne, fordi Dømmerne skulde foretage Forligsmaling forend Sagen paadømtes, derved lettere kunde komme til at vise ham Mistillid. Det har jeg aldrig sagt, jeg har kun sagt, at Parterne kunde blive mistænkelige, fordi det